

sige, givet et overordentlig kummerligt Resultat. Man tør vel egentlig sige, at Loven var et Misgreb. Der er indført tre selvstændige Myndigheder, idet Kirke- og Undervisningsvæsenet er henlagt under Kultusministeriet, og to fuldstændig sideordnede Myndigheder ere henlagte under Indenrigsministeriet. Det er muligt, at en Del af det kummerlige Resultat, der er kommet ud af denne Lov, som den tidligere Indenrigsminister Berg forelagde og fik gennemført i 1908, skyldes rent personlige Forhold, og det kummerlige i Resultatet fremgaar jo ogsaa tydeligt af den Omstændighed, at Ministeriet nu er ganske i Vildrede med, hvad der egentlig skal gøres. Men hvis saa er, og der — en Tanke, som vi for vort Vedkommende tiltræde — skal udsendes en Mand, der skal sætte sig ind i de herhen hørende Forhold, bør han ikke udrustes med den Myndighed, der er Tale om i Loven. En Mand, der i alt Fald for en meget væsentlig Del skal op til Grønland for at lære, og som skal sidde inde med Betingelserne for at kunne lære og anvende den Erfaring, han høster, saaledes at den kan være frugtbringende for Ministeriet med Hensyn til de Forslag, der i sin Tid blive at fremsætte, skal ikke tilige være foresat. Da han skal derop for at lære, for at studere, er han ikke skikket til straks at stilles i Spidsen for det hele og med Fuldmagt til deroppe at handle paa Regeringens Vegne. Thi en foresat bør ikke i Kendskab til Sagerne være dem underlegen, hvis foresatte han er. Og det højst brogede, der er i denne Kombination: at en Mand sættes op som øverste Myndighed, endog med en her i Landet særlig stor Myndighed, og at det er samtidig en Mand, der skal sætte sig ind i Sagerne, fremgaar overordentlig klart for den, der læser Bemærkningerne til Lovforslaget igennem.

Derfor mener jeg, at Forslaget bør ændres paa meget væsentlige Punkter. Der bør udsendes til Grønland en Mand, som forinden sin Rejse er udrustet med nogle Egenskaber, med nogle Kundskaber, som ere uundværlige for ham. Han bør have nogen juridisk Uddannelse og Forretningssans. Han bør først sætte sig ind i de Forhold, vi havde før Loven af 1908 og i den Ordning, vi fik efter Loven af 1908. Dernæst bør han lære sig Grønlandsk. Naar han kommer derop, har han til Opgave at studere Forholdene paa selve Stedet, derunder ogsaa at tale med Grønlænderne, høre dem og faa dem til at udtale

sig frit overfor ham, saaledes at man kan faa frem, hvad Tanker de deroppe have med Hensyn til Udviklingen af deres Næringsliv, saa at vi ikke sidde hernede og lave Love for Grønlænderne paa bedste Beskub, hverken paa Næringslivets Omraade eller paa andre Omraader; f. Eks. kunne de Former, under hvilke Grønlænderne skulle deltage i Styret af deres egne Sager, ikke ganske være de Former, man kan etablere herhjemme. Denne Mand maa være deroppe i længere Tid, saa man her nede er sikret mod at foretage ganske umodne Eksperimenter, og der maa helst fra saa mange Sider som mulig ogsaa hernede være Tillid til hans Dømmekraft. Det er ikke faa personlige Egenskaber, han skal være i Besiddelse af. Det kan ikke nytte for en saadan Mand at møde op med Guvernørværdighed og Guvernørens Magt, det kommer meget mere an paa at besidde, foruden den Ballast af Kundskaber jeg nylig nævnte, Evnen til at omgaas Folk, tale med Folk, fremkalde deres frie Udtalelser, saa at de vise ham Aabenhed og Fortrolighed. Uden disse Ting vil det hele kun være halvt udført Gerning.

Medens jeg altsaa kan tiltræde Forslagets Tanke, at der skal udsendes en saadan Tillidsmand — og i og for sig anser jeg det for at være fortræffeligt, ganske sikkert bedre end en Kommission, naar man blot finder den rigtige Mand —, maa jeg ønske, at Lovforslaget ændres i den Retning, jeg her har nævnt, idet jeg mener, at Maalet ganske vist skal være — og det kan maaske naas i Løbet af et Aarstid eller to, det kommer meget an paa, hvad der kan komme ud af den Mands Rejse, som man bestemmer dertil — at koncentrere det hele under en enkelt overlegen Mand, saaledes at der ikke bliver de Rivninger, ikke kommer de Modsetninger til Stede, som faktisk ofte komme til Stede f. Eks. mellem Embedsmænd oppe i Grønland, Modsetninger, der forplante sig herved, saaledes at der ogsaa her kommer Modsetninger frem mellem to forskellige Ministerier. Naar vi en Gang faa en Lovgivning, der fører til en Koncentration under en Generaldirektør eller hvad man nu vil kalde ham, maa det være en Forudsætning, at han foretager aarlige Rejser oppe i Grønland.

Maa jeg endnu blot sige med Hensyn til Lovforslaget — det er en rent formel Ting —, at der i § 5 staar, at Lovens Gyldighed vedvarer, indtil en ny Lov om Styrelsen af Kolonierne i Grønland er udkommen, dog ikke udover den 1. April